

Del er Fabriksmedicin med indregistreret Navn, skal jeg meddele et Par Tal, der viser, hvilken enorm Avance Fabrikkerne undertiden kan tage: Jeg nævner saaledes et Gigtmiddel, der, solgt under det rigtige kemiske Navn, som vi kalder det, koster 3 Kr. 60 Ø. pr. 100 g; medens Prisen derimod, naar samme Middel sælges under den udenlandske Fabriks indregistrerede Navn, er ikke mindre end 17 Kr. pr. 100 g. Jeg nævner et Sovemiddel, der, solgt under det rigtige kemiske Navn, koster 5 Kr. 60 Ø. pr. 100 g, men, naar det sælges under den udenlandske Fabriks indregistrerede Navn, 21 Kr. 15 Ø. pr. 100 g, og jeg nævner et andet Sovemiddel, som under det rigtige kemiske Navn sælges paa Apotekerne for 1 Kr. 60 Ø. pr. 100 g, medens Prisen, naar det sælges under det indregistrerede udenlandske Navn, er 17 Kr. 30 Ø. Der betales saaledes blot for det opreklamerede Navn fra 4 til 10 Gange saa meget, som Præparatet er værd. Dertil kommer yderligere, at ikke helt faa af disse overvejende udenlandske Patentpræparater er farlige i Brugen; der findes saaledes stærkt anbefalede Afføringsmidler, som indeholder Stoffer, der kan fremkalde alvorlige Nyresygdomme, og der er fundet andre Præparater, som indeholdt farlige Bedøvelsesmidler. Jeg tror derfor, man vil kunne forstaa, at Indførelse af Kontrol med disse Præparater er i høj Grad paa sin Plads.

Af Lovforslagets § 1 vil man se, at det kun drejer sig om Præparater, som er Apotekerne forbeholdt. Man kunde derimod indvende, at der sælges en Masse dyre og unyttige, undertiden skadelige Præparater ogsaa i den fri Handel; men dertil vil jeg sige, at Sundhedsstyrelsen, for saa vidt det drejer sig om Lægemedler, har det i sin Magt at forbyde, at disse sælges i fri Handel, altsaa at paabyde, at de kun sælges fra Apoteker, hvor man jo har Kontrol med deres Sammensætning og med deres Pris. Lovforslaget tilsigter ikke Kontrol med Præparater, som henhører under fri Handel, og der agtes ikke gennem det indført en saadan Kontrol. Staten kan ikke paatage sig at beskytte alle de lettroende Købere, der findes her i Landet; Staten er derimod pligtig til at paatage sig Beskyttelse af Publikum, naar det henvender sig til de statskontrollerede Apoteker.

Naar jeg skulde gøre et Par Indvendinger imod Forslaget, vil jeg begynde med selve Titelen, hvori det hedder: Kontrol med medicinske Specialiteter og Arkana. Det er en Titel paa 6 Ord, og deri findes ikke mindre end 4 fremmede, hvoraf i hvert

Tilfælde de to er uforstaaelige for den største Del af Befolkningen. Jeg tror ikke, mange ved, hvad en medicinsk Specialitet er. Det er saaledes, at da jeg sad sammen med en dygtig Jurist, som har haft at gøre med dette Forslags Udarbejdelse, og drøftede, hvad der skulde forstaaes ved en medicinsk Specialitet, saa viste det sig, at jeg var af en bestemt Opfattelse og han af en anden Opfattelse, der divergerede stærkt fra min, og kun ved at sammenarbejde den juridiske og den medicinske Opfattelse kom vi til en bestemt Definition heraf. Men naar det er saaledes, at selv de, der skulde have Forudsætninger for at forstaa Forslagets Titel, er i Tvivl, finder jeg det ganske urimeligt, at denne Titel bibeholdes. I øvrigt er jeg af den Mening, at et dansk Lovforslag, saa vidt det overhovedet er gør ligt, bør have en kort og klar dansk Titel. Jeg kunde f. Eks. tænke mig at stille det Ændringsforslag til anden Behandling, at Loven helt døbttes om og kaldtes: Lov om Undersøgelse af visse Lægemedler. Man kan maaske derimod indvende, at dette Udtryk er noget ubestemt, men vi kan jo ikke definere i Titelen hele Lovens Indhold, dertil har vi Paragrafferne, og allerede i første Paragraf defineres Lovens nærmere Begrænsning. Jeg henstiller derfor til det høje Ting at tage under Overvejelse at ændre Lovens Titel, der er saa spækket med Fremmedord, saa vi faar en kort og klar dansk Titel.

En anden Indvending mod Lovforslaget gælder § 2, sidste Stykke. Der staar her: „Ved de aarlige Finanslove stilles af Apotekerfonden et passende Beløb til Raadighed til Foretagelse af Laboratorieundersøgelser“. Hertil vil jeg først sige, at det forekommer mig, at der er liden Mening i, at Staten skal have Udgifter af denne Lov, at det skal være en Udgiftslov. Man vil maaske indvende, at det er ikke Udgifter for Staten, det er Udgifter for Apotekerfonden, men efter min Mening er det saaledes, at hvordan man end ser paa Apotekerfonden, tilhører den den danske Stat, og Udgifter for Apotekerfonden er indirekte Udgifter for den danske Stat. Da det nu her drejer sig om baade indenlandske og udenlandske Præparater, og da de udenlandske Præparater i stor Stil sendes ind over Landets Grænser og i høj Grad trænger til en nøjagtig Undersøgelse med Hensyn til deres Indhold, forekommer det mig rimeligt og naturligt, at de store udenlandske Fabrikker eller Importørerne af deres Fabrikater betaler de nødvendige Omkostninger ved Undersøgelsen af Præparaterne, og jeg vil